

BUDAPEST XXI. KERÜLET CSEPEL ÖNKORMÁNYZATA
KÉPVISELŐ

JAVASLAT

Kvassay – Sajó emlékhely létesítésével kapcsolatos elvi támogató nyilatkozat
meghozatalára

Készítette: **Tóth Sándor**
képviselő

Előterjesztő: **Tóth Sándor**
képviselő

Az előterjesztő megtárgyalásra javasolja:
Fenntartható fejlődési Bizottság
Pénzügyi, Ellenőrzési és Ügyrendi Bizottság

Törvényességi szempontból ellenőrizte:

Dr. Szeles Gábor
jegyző

Az előterjesztés leadva:
2020. szeptember 11.

Budapest XXI. Kerület Csepel Önkormányzata Képviselő-testülete
20 ²⁰ évi.....144.....sz. előterjesztés
Testületi ülés dátuma: 2020.09.24.

Testületi ülés időpontja:
2020. szeptember 24.

Tisztelt Képviselő-testület!

Molnár Sándor, mint a Kvassay Jenő Baráti Társaság felhatalmazott képviselője keresett meg az alábbi, véleményem szerint társadalmilag lényeges ügygel kapcsolatban.

A Társaság törekvése, hogy Kvassay Jenő számára szobrot állítson a nevét viselő zsilip környezetében.

Mint az nyilván ismeretes, kerületünk igen sokat köszönhet Kvassay munkásságának. A teljesség igénye nélkül, például a Szabadkikötőt, vagy a Ráckevei- Soroksári Dunaág szabályozását, amely következtében kialakult az a csodálatos természeti környezet, amely a parti településeket – így kerületünket is – vízi paradicsommá tette. (Kevesen tudják, hogy Fekete István Tüskevár című regényéből 1967-ben készült filmet is itt forgatták.)

A szervező munkát a társaság tagjai vállalva végzik.

Megteremtették a kapcsolatot a Magyar Hidrológiai Társasággal – ők gondozák Kvassay Jenő emlékét: évente koszorúznak a sírjánál, illetve folyóiratukban hamarosan egy egész lapszámot neki szentelnek.

A Társaság támogató nyilatkozatot kapott eddig a Kvassay-Sajó családtól, az Országos Vízügyi Főigazgatóságtól, illetve a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóságtól a Magyar Hidrológiai Társaságtól, és a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Építőmérnöki Kar Vízépítési és Vízgazdálkodási Tanszékétől.

Véleményem szerint ezen civil kezdeményezés akkor lehet sikeres, ha a társadalmi, szakmai, politikai támogatottságot sikerül összehangolni a vállalkozói társadalmi felelősségvállalással.

Kérem a Tisztelt Képviselő-testületet, hogy az alábbi határozati javaslatot támogatni szíveskedjék.

Budapest, 2020. szeptember 11.

Tóth Sándor
képviselő

Mellékletek:

Támogató nyilatkozatok a Kvassay-Sajó családtól, az Országos Vízügyi Főigazgatóságtól, illetve a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóságtól, a Magyar Hidrológiai Társaságtól, és a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Építőmérnöki Kar Vízépítési és Vízgazdálkodási Tanszékétől. Kvassay – Sajó emlékhely létesítésével kapcsolatos leírás

Határozati javaslat

A Budapest Főváros XXI. kerület, Csepel Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt, hogy támogatja a Kvassay Jenő emlékhely létesítését, felkéri a Polgármestert, hogy szíveskedjen az elvi támogató nyilatkozatot elkészíttetni és eljuttatni Molnár Sándornak a Kvassay Jenő Baráti Társaság tisztségviselőjének.

Határidő: 2020. szeptember 25.

Felelős: Borbély Lénárd, Polgármester

Végrehajtás előkészítéséért felelős:

A határozati javaslat elfogadásához a képviselők **egyszerű** többségű támogató szavazata szükséges.

KÖZÉP-DUNA-VÖLGYI
VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁG
BUDAPEST

IGAZGATÓ

Dátum:
2020. 08. 27.

Tárgy: Támogató nyilatkozat

Ügyiratszám:
00085-0191/2020.

Molnár Sándor úr részére

Előadó:
Jilling Alexa

Kvassay Jenő Baráti Társaság
Budapest
Juharos u. 54/A.
1213

Tisztelt Molnár Sándor Úr!

A Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság évek, évtizedek óta szívügyének tekinti Kvassay Jenő és Sajó Elemér emlékének ápolását, munkásságának megismertetését a fiatal mérnökökkel és a Kvassay-Sajó család őrbottyáni sírkertjének ápolását.

Igazgatóságunk üzemelteti a Kvassay-zsilip nagyműtárgyat, és az épülő, új tassi többfunkciós műtárgyat Sajó Elemérről kívánjuk elnevezni. A Kvassay-zsilipen kialakított Kvassay Emlékszobát igazgatóságunk lehetőségeihez mérten üzemelteti, fejleszti, melyben bemutatjuk Kvassay Jenő életútját, munkásságát, a Kvassay-zsilip makettjén pedig be tudjuk mutatni a nagyműtárgy működését.

A fentiek ismeretében a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság **kiemelten támogatja** azon törekvésüket, hogy Kvassay Jenő és Sajó Elemér munkásságának elismeréseként, a Kvassay-zsilip és a Ráckevei (Soroksári)-Duna szomszédságában emlékhelyet alakítsanak ki.

Őszintén reméljük, hogy civil kezdeményezésük eléri célját!

Üdvözlettel:

Szilágyi Attila
igazgató

MAGYAR HIDROLÓGIAI TÁRSASÁG

1091 Budapest, Üllői út 25. IV. em. 403-407.
Telefon: 06/1/201-7655; Fax: 06/1/202-7244; E-mail: htarsasag@hidrologia.hu
Internet: www.hidrologia.hu

Tárgy: támogató nyilatkozat

Molnár Sándor úrnak

Kvassay Jenő Baráti Társaság

1213 Budapest,
Juharos utca 54/A

Tisztelt Molnár Úr!

A Magyar Hidrológiai Társaság **nagyra értékeli és támogatja törekvésüket**, hogy a magyar vízgazdálkodás története két kimagasló alakjának, Kvassay Jenőnek és Sajó Elemérnek emlékhelyet állítsanak a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Központ egykori telephelyén, a Kvassay-zsilip környezetében. Mindezt már csak azért is, mert mindkét vízmérnök tevékenysége kapcsolódott a tervezett emlékhely helyszínéhez!

Kvassay Jenő (1850-1919) a Magyar Kultúrmérnöki Intézmény megszervezője, az Országos Vízépítési és Talajjavítási Hivatal (1899-től Országos Vízépítési Igazgatóság) vezetője. Nevéhez fűződik a vízjogi törvény megalkotása (1885: XXIII. tc.), valamint az Országos Halászati Felügyelőség és a Közegészségügyi Mérnöki Szolgálat megszervezése. Kezdeményezte a balatoni kikötők és a budapesti szabadkikötő megépítését, szorgalmazta a dunai vízi közlekedés fejlesztését.

Munkásságának elismeréseképpen Társaságunk 1992-ben Kvassay Jenő díjat alapított, amelyet évente adományoz az arra érdemes szakembernek.

Sajó Elemér (1875-1934) – Kvassay későbbi utódjaként – a magyar vízügyi szolgálat vezetője volt 1930-1934 között. Ezt megelőzően részt vett a VITUKI helyén korábban működő cement- és betonkísérleti állomás megalapításában és az annak idején úttörőnek számító vizsgálatokban. Számottevő szerepe volt a soroksári Duna-ág rendezési munkáiban, valamint helyettes vezetője volt a Budapesti Kereskedelmi és Ipari Kikötőt (ma: Csepeli Kikötő) építő Igazgatóságnak. Nevéhez fűződik az Északi bejárati hajózsilip (ma: Kvassay-zsilip) építésének irányítása. Társaságunk 1981-től évente meghirdeti a Sajó Elemérről elnevezett pályázatot és díjazza a benyújtott pályamunkákat. A díj adományozásával emléket állítunk a kiváló vízmérnöknek, a vízügyi távlati tervezés úttörőjének.

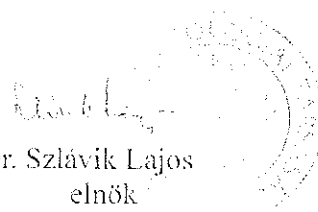
Mindezekre tekintettel szakmai tudományos szervezetünk törekvésüket támogatja, megvalósításához pedig sok sikert kíván!

A szervező munkába javasoljuk bevonnunk Fejér László urat, aki a MHT Vízügyi Történeli Bizottságának, valamint a Magyar Mérnöki Kamara Történeli Bizottságának elnöke, Kvassay Jenő és Sajó Elemér munkásságának avatott kutatója.

Őszintén reméljük, hogy civil kezdeményezésük eléri célját!

Budapest, 2020. augusztus 24.

Dr. Szilávik Lajos
elnök

Kvassay Jenő Baráti Társaság

Molnár Sándor Úrnak

tárgy: Kvassay Jenő - Sajó Elemér emlékhely létesítése

Tisztelt Molnár Úr!

A Kvassay-Sajó család képviselőiben nagyra értékeltem megtisztelő megkeresésüket. Családunk büszke jeles felmenőire, és örömmel tölt el minket, hogy Társaságuk számon tartja e két nagyszerű mérnökember szakmai teljesítményét.

Családunk vezetékeve Kvassay Jenő és Sajó Elemér vezetékeveinek összevonásából képződött a háború előtti években. Sajó Elemér az én nagyapám volt, és rokoní szálak fűznek Kvassay Jenőhöz is. Ennek jogán számos alkalommal megkerestek már vízűgyes körökből, családi jóváhagyást kérve valamely elképzelésükhöz – legutóbb a Tassi-zsilip átnevezésével kapcsolatban, amely Sajó Elemér nevét viseli majd. Rendszeresen meghívnak Órbottyánba, a Kvassay Jenő sírjánál – a halála évfordulóján - rendezett koszorúzásokra.

Természetesen minden kezdeményezést örömmel fogadunk és támogatunk, ahogyan a Kvassay Jenő Baráti Társaság emlékhely létesítésére vonatkozó javaslatát is.

A civil kezdeményezésükhöz életkorom, egészségügyi okok és a vírus helyzet miatt csatlakozni csak korlátozott módon tudok, de lehetőségeimhez képest szeretnék részt venni a szervezésben.

Ez ügyben bármilyen egyeztetésre készséggel készen állok!

Szervező munkájukhoz sok sikert, és eredményes befejezést kívánva, tisztelettel:

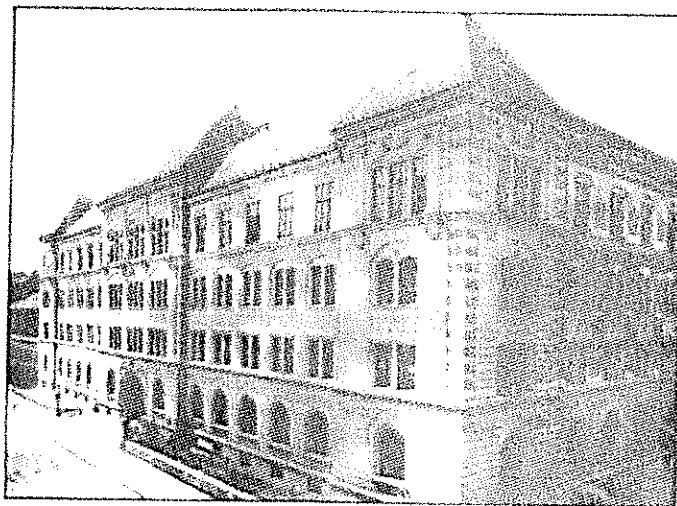
Gödöllő, 2020. augusztus 28.

Kvassay-Sajó András

nyug.vizépitő mérnök

Kvassay Jenő Baráti Társaság

Kvassay-Sajó emlékhely létesítése Budapest, Kvassay-zsilip
térképében

Kvassay Jenő 1850-1919

Sajó Elemér 1875-1934

Kik vagyunk?

A Kvassay Jenő Baráti Társaság a szépeplékű Kvassay Jenő Műszaki Szakközépiskola egykori tanáraiból, diákjaiból, vízügyes dolgozókból, előbbieik családtagjaiból és külső tagokból verbuválódott.

Fő tevékenységünk az iskola szellemének megőrzése és a természetjárás.

Az iskola története

Iskolánk története 1949-ben, 70 évvel ezelőtt kezdődött. Az 1949/50-es tanévben a 22. Sz. Ipari Gimnázium Mélyépítő Tagozatára (Budapest XIV., Domonkos u. 10.) beiskoláztak három hídépítő osztályt. Az iskola főhatósága a Közoktatásügyi Minisztérium Ipari Technikumi Osztálya volt. Több név- és képzési program változás után vettük fel Kvassay Jenő nevét, 1955-ben. Iskolánk ekkor már híd-, vízműépítő, vasútépítő, pályafenntartó, vasútvontatási, valamint gépjárműipari tagozattal működött. A kimagasló oktató-nevelő munkának hála, a „kvassays” diákok rendre jól szerepeltek a tanulmányi versenyeken, felvételi vizsgákon és az „életben” is. Az országos szakmai versenyeken évről-évre az elsők között végeztek diákjaink, számos alkalommal miniszteri dicséretet is kaptak. Mindezek mellett élénk kulturális, és sportélet folyt az iskola falai között. 1959-ben Kádár Jenő mérnök-tanár kezdeményezésére létrejött a Kvassay Technikum Ifjú Természetjáró Szakosztálya, amely hasonló néven a mai napig működik.

A szülői munkaközösség mindvégig hathatósan támogatta az iskola oktató-nevelő munkáját. 1957-ben ajándékba vásároltak egy szigetsurányi telket az iskolának, amelyet aztán a tanárokkal és diákokkal karöltve alkalmassá tettek a vízmérő gyakorlatok elvégzésére. Ugyanott a következő 8-10 évben több épületet emeltek, csónaktárolót, oktató és tanári szobákat, mindezt önként, szabadidejükben, saját költségükön. Több generáció tanulta meg itt az építőipar csínját-bínját, a fizikai munka becsületét, a rend szeretetét, a szerszámok, eszközök megbecsülését, a közös munka eredményének őszinte örömét. Ezek a fiatalok igazi „kvassaysok” lettek. Szigetsurány hozzáért az iskolához, a természet szépsége varázslatos erővel vonzott tanárokat és tanulókat a vízi telepre. Ezért épült meg a táborozást is biztosító épület (hálóterem, konyha stb.) A Kvassay tanári karára sosem volt jellemző fluktuáció, ebben az évtizedben egyetlen tanár sem hagyta el az iskolát.

Az 1968/69-es tanévtől az iskolában – a 27/1967 kormányrendelet alapján – fokozatosan megszűnt a „vizes” képzés. Nappali tagozaton 1971-ben végzett az utolsó híd-vízműépítő technikumi osztály. Új profilunk a közlekedési szakok meghonosításával alakult ki. A „Kvassayban” a tanulmányi munka nem gyengült, sőt erősödött, bizonyítja ezt, hogy az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen 1974-ben és 1975-ben is az első, második és harmadik helyezettek iskolánk tanulói lettek. 1977-ben összevontak minket a Pályafenntartási és Vasútépítési Szakközépiskolával, nevünk megtartása mellett. 1985-től 5 évfolyamos technikumként működtünk tovább. Nemzetközi egyezmény keretén belül 1982-től iskolánkban líbiai fiatalok is tanultak, az UVATERV által tervezett és megépített líbiai vasútvonal üzemeltetéséhez képeztünk ki négy osztályt. A rendszerváltás után új, vonzóbb szakokat indítottunk: számítástechnikai, informatikai, környezetvédelmi szakokkal bővült a kínálatunk.

1999-ben ünnepeltük az iskolának otthont biztosító épület 100. évfordulóját. Az ünnepségen hozzávetőleg ezer egykori „kvassays” öregdiák jelent meg.

2000-ben átszervezések indultak, amelyek kedvezőtlenül érintették iskolánkat. Három iskolából vontak össze osztályokat épületünkben, ahol a tárgyi és személyi feltételek nem voltak biztosítva. Néhány embert próbáló év után 2007-ben megjelent a Fővárosi Közgyűlés 656/2007. (04.26.) sz. határozata: „2007. július 1-jével a Budapest VI. ker., Rippl Rónai u. 26. szám alatti Kvassay Jenő Műszaki Szakközépiskola és Szakiskolát, mint önállóan gazdálkodó költségvetési intézményt a nevelési-oktatási intézmények feladatracionalizálása keretében jogutóddal megszüntette. Jogutódként az Arany János Épületgépészeti Szakközépiskola és Szakiskolát (1072 Budapest, Nyár u. 1.) jelölte ki.

Forrás: Sínek világa 2011/2 szám.

(Bán Tivadarné mérnök-tanár írása)

Kvassay Jenő mellszobra egykori iskolánk előtt.

A szobor az iskola megszűnése kapcsán átkerült az őrbottyáni Kvassay Jenő Általános Iskola elé.

Kvassay Jenő 1850-1919.

Kvassay Jenő (Buda, 1850. júl. 5. – Bp., 1919. jún. 6.): mérnök, a magyar vízügyi szolgálat megszervezője. Gépészmérnöki tanulmányai után Magyaróvárott, valamint Német- és Franciaország főiskoláin mezőgazdasági és vízépítési tanulmányokat folytatott és több állam vízügyi szolgálatával ismerkedett meg. Hazatérve Magyarországra 1878-ban megbízást kapott az általa javasolt mezőgazdasági vízügyi szolgálat, a Kultúrmérnöki Intézmény megszervezésére, majd vezetésére (1880). 1889-től a vízügyi igazgatás egységes irányításának szerveként létrehozott Országos Vízépítészeti és Talajjavítási Hivatal (1899-től Országos Vízépítési Igazgatóság) vezetője. 1918-ban vonult nyugállományba. Négy évtizeden át a vízügyek legfőbb irányítója volt, s működése új korszakot jelentett a magyar vízépítés történetében. Legjelentősebb eredménye a kultúrmérnöki intézmény megszervezése volt, melynek működési köre kiterjedt a belvízrendezésre, alagsövezésre, öntözésre, mederrendezésre, a halászati ügyek felügyeletére (Országos Halászati Felügyelőség, 1887), valamint a közegészségügyi mérnöki szolgálat ellátására (1890). Az intézmény 1879-től 1939-ig összesen közel 2 millió kh területen biztosította a korszerű mezőgazdasági termelés előfeltételeit. Egyéb eredményei: a vizek köztulajdon jellegét kimondó vízjogi törvény (1885: XXIII. tc.) és a halászati törvény (1888: XIX. tc.) létrehozása, a Balatoni Kikötők Felügyelőségének felállítása (1812), valamint a Soroksári Duna-ág csatornázásának és a Bp. – Csepeli Nemzeti és Szabadkikötő építésének megkezdése (1910). Vízgazdálkodási, folyószabályozási és mezőgazdasági vízépítési szakirodalmi munkássága egyaránt jelentős. Mezőgazdasági vízműtan (I–II. Bp., 1880–1882) c. munkája évtizedeken át a kultúrmérnöki munka kézikönyve volt. A víziutak fejlesztése érdekében kifejtett munkásságáért az MTA 1918-ban Wahrmann-díjjal tüntette ki. A Bp.-Csepeli Kikötő zárt medencéjének bejárati zsilipjét Kvassay-zsilipnek nevezték el és emléktáblával jelölték meg. – F. m. Csekélyesésű folyók szabályozása (Bp., 1888); Emlékirat vízszabályozásaink ügyében (Bp., 1888); Vízi közlekedési politikánk (Bp., 1912); A nemzetközi Duna és Magyarország (Bp., 1913); Le Danube international (Bp., 1919). – Irod. A Kultúrmérnöki Intézmény hat évtizede 1878–1939. (Szerk. Trummer Árpád és Lászlóffy Woldemár. Bp. 1940); Károlyi Zsigmond: K. J. (Élet és Tud. 1955. 34. sz.); Dégen Imre: A vízgazdálkodási tudományos kutatás magyarországi múltja és jelentősége (Magy. Tud. 1963. 4. sz.).

Forrás: Magyar életrajzi lexikon

A Magyar Hidrológiai Társaság 1992-ben alapította a Kvassay Jenő díjat. A díj alapításával és évenkénti adományozásával a Társaság emléket kíván állítani Kvassay Jenőnek, a kiváló vízmérnöknek, a kultúrmérnöki intézmény megszervezőjének, az első vízügyi törvény megalkotójának. Kvassay Jenő díjjal tüntethető ki a Társaságnak az a rendes tagja, aki a vízzel foglalkozó szakterületek egy vagy több területén kimagasló tudományos, oktató, tervező, kivitelező vagy igazgatási tevékenységet végzett.

Sajó Elemér 1875-1934

(Őrszentmiklós, 1875. szept. 8. – Bp., 1934. szept. 21.): vízimérnök, vízügyi és gazdaságpolitikus, ~ Károly entoetológus fia. A bp.-i műegyetemen 1897-ben szerezte mérnöki oklevelét. Utána néhány hónapig a földművelésügyi min. vízügyi osztályán, majd a Ferenc-csatornánál (az óbecsei zsilip építésénél), 1897-től a bp.-i VIII. kerületi kultúrmérnöki hivatalban dolgozott. 1900-tól megépítette a Bega-torkolati kamarazsilipet és a duzzasztóművet. 1909-től a Soroksári Duna-ág rendezési munkáiban vett részt, a Budapesti Kereskedelmi és Ipari Kikötőt (ma: Csepeli Kikötő) építő Kikötőépítő Igazgatóság vezetője volt; ő építette az É-i bejárati hajózsilipet (ma: Kvassay-zsilip). A Tanácsköztársaság idején tovább vezette a kikötő építésének munkáit és befejezte a soroksári Duna-ág szabályozását. 1928-tól a földművelésügyi minisztériumban a balatoni munkálatok felügyeletét látta el, és a Nemzetközi Dunabizottság, valamint a dunai állandó műszaki bizottság előadója, 1930-tól pedig nyugdíjba vonulásáig (1934) az országos vízügyi mérnöki szolgálat vezetője volt. A magyar vízügyi politika programját több évtizedre ő dolgozta ki. Terveket készített a Duna-Tisza-csatornára és a Körösök csatornázására. Kezdeményezésére készült el a békésszentandrás duzzasztómű. Az öntözésügy úttörő fejlesztésének hirdetője volt. Nagy szakirodalmi tevékenységet folytatott. – A m. Víziutak és vasutak (Bp., 1909); A beton (Lampl Hugóval, Bp., 1914); Új eljárás a leggazdaságosabb betonkeverék megállapítására (Lampl Hugóval, Bp., 1914); A belvízlevezető zsilipek megrepedésének okai (Bp., 1916); Emlékirat vizeink fokozottabb kihasználása és újabb vízügyi politikánk megállapítása tárgyában (Bp., 1931); Újabb tanulmányok az öntözésről (szerk. Trummer Árpáddal, Bp., 1933). – Irod. S. E. (Vízü. Közl., 1934); Magyar műszaki alkotók (Bp., 1964).

Forrás: Magyar életrajzi lexikon

A Magyar Hidrológiai Társaság 1981-től évente meghirdeti a Sajó Elemérről elnevezett pályázatot és díjazza a benyújtott pályamunkákat.

A díjjal a középfokú iskolák azon tanulói jutalmazhatók, akik vízügyi vonatkozású témában kiemelkedő pályázatot nyújtanak be.

A pályázat célja, hogy ösztönözze a középiskolákban tanuló diákokat arra, hogy a vízzel és a vízi környezet védelmével kapcsolatos ismereteiket egy pályamunka keretében magas színvonalon bemutassák. A pályázat célja továbbá, hogy a tanulók már szakmai életpályájuk kezdetén megismerkedjenek a Magyar Hidrológiai Társaság tevékenységével és az MHT tagságának utánpótlását képezzék.

A díj adományozásával a Magyar Hidrológiai Társaság emléket kíván állítani Sajó Elemérnek (1875-1934), a kiváló vízimérnöknek, a két világháború közötti időszak vízügyi szolgálata kiemelkedő vezetőjének, a vízügyi távlati tervezés úttörőjének.

Célunk

A Kvassay Jenő Baráti Társaság célja, hogy a két kiváló magyar mérnöknek közös emlékhelyet létesítsen, tisztelgésül a mérnöki teljesítményük, a magyar vízügyért tett erőfeszítésük előtt.

Az emlékhely a magyar vízügyes szakma iránti tisztelet és hála megjelenítője is lesz egy olyan földrajzi területen, mely több mint 100 éven át első számú bázisa, bölcsője és tudományos kutatásának helyszíne is volt.

Elképzelésünk szerint egy közös talapzat kerül kialakításra, amelyen a két, 1:1 méretarányú, karok nélküli mellszobor kerül elhelyezésre.

A szobrok alatt, a talapzaton elhelyezett emléktáblán emlékezünk meg a két kiváló mérnökember szakmai teljesítményéről.

A talapzaton elhelyezünk egy nagyobb felületet foglaló vésett márványtáblát, amelyen a magyar vízügy történetét ismertetjük. A táblán elhelyezett QR kód módot ad a látogatóknak, hogy a Magyar Hidrológiai Társaság honlapján elhelyezett webes tartalomhoz navigáljanak, ahol kimerítő tájékoztatást nyerhetnek.

Az emlékhely alkalmas lesz a vízügyi szervek szakmai ünnepségeinek megtartására, delegációk fogadására, koszorúzásokra is.

Szándékunk szerint az emlékhely a Kvassay-zsilip közvetlen környezetében nyerne elhelyezést, amelyet Kvassay tervei alapján Sajó Elemér vezetésével építettek 1910-ben. Az üzemi területen jelenleg is található egy korlátozottan látogatható emlékszoba, amely közcélú megnyitása szerencsés lenne, ám ennek lehetőségeit megvizsgálni nem állt módunkban. Jelenleg csak zárt csoportok előre bejelentett időpontban való fogadására van lehetőség. (Hasonló emlékszoba kialakítását tervezi KDV-VIZIG a Tassi-zsilip Sajó-zsilipre való átkeresztelése kapcsán, Sajó Elemér munkásságának bemutatására.)

Az emlékhely művészi megálmodása az alkotó művész feladata lesz a környezet, a földrajzi fekvés és az elhelyezési lehetőségek megismerése után. Impozáns, de nem megalomán megjelenést álmodtunk. A kompozíció eleme a háttérben megjelenő zsilip, illetve a Duna vízfelülete, mint természeti környezet is. (Az 57 km hosszú RSD a szabályozást követően vált a mai formájában ismert vízi paradicsommá, kiváló lehetőséget biztosítva a főváros és a parti települések lakosságának a rekreációs tevékenységekre. Kevesen tudják, de Fekete István Tüskevár című művéből készült első TV filmet itt forgatták!)

Az alkotó: Lapis András szobrászművész

A művészre azért esett választásunk, mert már alkotott Kvassay-szobrot, amely Budapest, Kossuth tér 1. szám alatt látható, a Vidékfejlesztési Minisztérium pantheonjában, az árkádok alatt. Ennek öntőformája fellelhető, így a szobor gyorsan és alacsony költséggel újraönthető.

Lapis András a vízügyi szervek körében jól ismert, amolyan „udvari művész”. Számos megbízást teljesített már a megrendelők legnagyobb meglepedésére.

1969–1974: Magyar Képzőművészeti Főiskola, mestere: Szabó Iván. Alkotómunkát 1974 óta folytat, pályája 2000-ig Szegedhez kötődik, ezt követően Szatymazon telepedett le. 1974-től az MAOE és a Magyar Éremgyűjtők Egyesülete, 1977-től az MSZT, 1977-től 1997-ig a FIDEM, 1981-től az MKISZ és az MNMA, 1986-tól az Art Diagonál Művészeti Egyesület, 1990-től a Szög-Art Művészeti Egyesület, 1992-től pedig a Reklámgrafikusok Kamarája tagja. Sokoldalú szobrászegyéniség, aki ugyanúgy otthonosan mozog a természetelvű és expresszív kisplasztikák megteremtésében, mint a legkülönfélébb ünnepi és alkalmi érmek előállításában. Érmeire a szimbolikus ábrázolás és emblematisz tömörítés egyaránt jellemző. Eddig mintegy négyszáz érem elkészítésére kapott megbízást.

Dijak/ösztöndijak

- 1976 • Szegedi Nyári Tárlat nagydíja
- 1976–79 • Derkovits-ösztöndíj
- 1977 • Ady-pályázat fődíja
- 1987 • SZOT-ösztöndíj.

Irodalom

- SZUROMI P.: *Szeged vonzásában*. Lapis András kiállítása. Művészet, 1982/2.
- TÓTH A.: *Szeged szobrai és muráliái*. Szeged, 1993
- TANDI L.-TÓTH A.: *Szegedi szobrászok*. Szeged, 1996
- TÓTH A.: *A lehetetlen megkísértése: Lapis András Nagy Imre szobra*. Szeged, 15/12.
- *Tizenkét év kőben és ércben*. Szeged M. J. Város. 2002
- WEHNER T.: *Fritz Mihály, 249 Magyar Szobrász* (Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetsége Szobrász Szakosztály kiadványa), 2007
- WEHNER T.: *Modern magyar szobrászat 1945-2010*, Budapest, Corvina, 2010.

Egyéni kiállítások

- 1975 • Móra Ferenc Múzeum Képtára, Szeged
- 1979 • Városi Galéria, Szabadka (YU)
- 1980 • Szent István Király Múzeum, Székesfehérvár • Móra Ferenc Múzeum Képtára, Szeged
- 1991 • München (D).

Művek közgyűjteményekben

- British Museum, London (UK)
- Duna Múzeum, Esztergom
- Érem Múzeum, Kőrmöcbánya
- Katona J. Múzeum, Kecskemét
- Kossuth Szülőház, Monok
- Közlekedési Múzeum, Budapest
- Magyar Nemzeti Múzeum, Budapest
- Móra Ferenc Múzeum, Szeged
- Musei Vaticani, Róma (I)
- Nationalmuseum, Stockholm (S)
- Semmelweis Orvostörténeti Múzeum, Budapest
- Tornyai J. Múzeum, Hódmezővásárhely
- Vízügyi Emlékhely, Szeged

Forrás: www.artportal.hu

Kvaszay Jenő mellszobra a
Vidékfejlesztési Minisztérium pantheonjában.

Lapis András alkotása

Forrás: www.kozterkep.hu

Támogatók

Törekvésünkhöz támogatókat kerestünk szakmai, társadalmi szervezetek körében.

Az alábbi szervezetek, személyek támogatását nyertük meg eddig: (2020. szeptember 8.)

- Országos Vízügyi Főigazgatóság (Láng István főigazgató úr levele csatolva)
- Magyar Hidrológiai Társaság (Dr. Szlávik Lajos elnök levele csatolva)
- Közép-Duna-Völgyi Vízügyi Igazgatóság (Szilágyi Attila igazgató levele csatolva)
- Kvassay-Sajó család (Kvassay-Sajó András, a család képviselője, levele csatolva)

Előkészítés / postázás alatt áll jelenleg:

- BME Építőmérnöki Kar, Vízépítési Tanszék (Dr. Baranya Sándor tanszékvezető aláírásával)
- Magyar Mérnök Kamara Történeti Bizottság

Megkeresés fázisban áll jelenleg:

- Budapest XXI. kerület Önkormányzat
- Budapest IX. kerület Önkormányzat
- Budapesti Fejlesztési Központ

ORSZÁGOS VÍZÜGYI
FŐIGAZGATÓSÁG

FŐIGAZGATÓ

Dátum:
2020. 09. 08.

Ügyiratszám:
22102-0002/2020

Előadó:
Menyhárt-
Kovács Györgyi

Tárgy: Támogató nyilatkozat

Molnár Sándor úr
részére

Kvassay Jenő Baráti Társaság

Budapest
Juharos utca 54/A
1213

Tisztelt Molnár Sándor Úr!

Az Országos Vízügyi Főigazgatóság szakmai elődintézményei meghatározó alakjainak tekinti Kvassay Jenőt és Sajó Elemért. Mindketten kivételes vezetői voltak a magyar vízügyi szolgálatnak. Emléküket minden esztendőben őrbottyáni síremlékük ünnepélyes megkoszorúzásával is ébren tartjuk.

Éppen ezért az OVF nagyra értékeli és támogatja törekvésüket, hogy Kvassay Jenőnek és Sajó Elemérnek emlékhelyet állítsanak a VITUKI egykori telephelyén, a Kvassay-zsilip környezetében, amely térséghez – életük egy adott szakaszában – mindkét vízmérnök tevékenysége szorosan kapcsolódott!

Őszintén reméljük, hogy civil kezdeményezésük eredményes lesz!

Üdvözlettel:

Láng István

A MI VÍZÜGYÜNK

TANSZÉKVEZETŐ

Molnár Sándor úr részére

Kvassay Jenő Baráti Társaság

1213 Budapest

Juharos utca 54/a

Tárgy: Támogató nyilatkozat

Tisztelt Molnár Úr!

Köszönettel vettük a Kvassay Jenő Baráti Társaság megkeresését és nagy örömünkre szolgál a kezdeményezésük, miszerint Kvassay Jenő és Sajó Elemér számára emlékhelyet terveznek létesíteni a Kvassay-zsilip környezetében. A két vízmérnök szakember a hazai klasszikus vízépítő mérnökség kiemelkedő alakjai voltak, tevékenységük egyértelműen meghatározó a haza vízügyi szolgálatban. Mindketten a Műegyetem hallgatói voltak, emléküknök egyetemünk és azon belül is a Vízépítési és Vízgazdálkodási Tanszék elismeréssel és hálával adózik.

A Baráti Társaság kezdeményezését jónak és fontosnak tartjuk és hisszük azt, hogy ezen keresztül a hazai vízmérnöki szakma és az odavezető egyetemi képzések elismertségét is emelni fogja. Mindezek alapján örömmel támogatjuk törekvésüket és bízunk benne, hogy sikeres lesz.

Budapest, 2020. szeptember 20.

Tisztelettel:

Dr. Baranya Sándor

tanszékvezető, egyetemi docens

